

godt orienteret i Registret, idet det siges, at det maa erkjendes, at Registratør, der i mange Tilfælde, uden at gjenneaa Registret, vil kunne se, om et anmeldt Mærke allerede tidligere er anmeldt af en Anden og i saa Fald bør underrette Anmelderen derom. I disse Ord ligger, saa vidt jeg ser, en Erkjendelse af, at Registratør er den, der er bedst orienteret og ofte, uden at se paa Registret eller undersøge det, strax vil kunne sige: Det Varemærke have vi allerede. Hvad der endelig maasse turde være afgjørende, er en Betragtning, der staar i Forbindelse med Forslaget Nr. 11 til § 7, om, at Nr. 4 i § 7 udgaar. Jeg skal komme dertil, saasnart jeg efter Ordene kommer til det Endringsforslag, jeg nævnde, Endringsforslaget Nr. 11 til § 7. Jeg gaar altsaa videre til Endringsforslaget Nr. 9 til § 7 af Udvalget, som gaar ud paa, at i Nr. 2, 2den Linie, udgaar: „at han er uberettiget“. Saavidt jeg kan se, maa dette Endringsforslag vistnok kun betragtes som ren Redaktion. Der vil saa i Nr. 2 af § 7 komme til at staa: „at Varemærker blive at udslette af Registret, naar det for Registratør godtgjøres, at Anmelderen ved Dom er kjendt uberettiget til at drive Omsætning (med den paagjældende Vare eller til Varemærkets Benyttelse)“. I begge Tilfælde altsaa ved Dom. Det er utvivlsomt det, der er ment ved Ordene i Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og forsaavidt det er Tilfældet, kan altsaa dette Endringsforslag Nr. 9 til § 7 kun betragtes som rent redaktionelt. Jeg kommer da til Endringsforslaget Nr. 10 til § 7 af hele Udvalget, som gaar ud paa, at efter Slutningen af Nr. 3 tilføies et nyt Punktum, saalydende: „Saafremt Anmelderen senere har indmeldt“ — jeg tror der skal staa anmeldt, det er vist en Trykfeil — „at han agter at benytte Varemærket ogsaa til andre Slags Varer end de oprindelig indtegnede, regnes den 10aarige Frist fra den sidste stedsfundne Indmeldelsesdato“. Som ærede Medlemmer have været opmærksomme paa, er det jo foreskrevet under Nr. 3 til § 7, „at Varemærket skal udslettes efter 10 Aars Forløb, saafremt den, der har anmeldt det, eller en Anden, der maatte være i Besiddelse deraf, ikke fornyr Anmeldelsen“, men naar en saadan Anmeldelse er fornyet derved, at man har begjæret Genretten ubvidet til flere end de oprindelig angivne Slags Varer, er en gjentagen Anmeldelse jo foretagen, og det er da forekommet Udvalget naturligt, at Preskriptionsfristen af 10 Aar først begynder, at løbe fra den Tid, da den sidste Anmeldelse af Varemærket fandt Sted. Jeg kommer saa til Endringsforslaget Nr. 11, som jeg allerede tidligere har omtalt, og som gaar ud paa, at Nr. 4 i § 7 skal udgaar. Nr. 4 i § 7 gaar jo ud paa, at indregistreret Varemærke bliver at udslette, naar Mærket i Genhold til Forskrifterne i § 6, ikke burde have været indregistreret, eller naar en

Indregistrering ifølge Bestemmelsen i § 13 taber sin Gyldighed. Denne Bestemmelse fandtes i det Forslag, som af Regjeringen i forrige Samling blev forelagt Landstinget, men den blev i Landstinget udstemt, og naar den høitærede Indenrigsminister nu atter har optaget den her, har Flertallet ikke kunnet overbevise sig om Andet, end at det vilde være ønskeligt at følge det høie Landsting, foruden i andre Punkter saaledes ogsaa i dette Punkt. Sagen er nemlig den, at saaledes som Nr. 4 nu staar i § 7, giver man Registratør, naar han siden efter kommer til Overbevisning om, at han har begaaet en Feiltagelse, ved at indregistrere et Varemærke, idet dette Varemærke burde have været vist tilbage, altsaa negtet Indregistrering, Ret til uden videre paa egen Haand at slette det ud af Registret igjen. Det er dette, Flertallet paa ingen Maade har kunnet overbevise sig om, vil være at anbefale. Jeg skal her nævne den Betragtning, jeg tidligere forbeholdt mig, og som er den, at ved Indregistreringen opnaar Anmelderne en ligefrem juridisk Ret. Der staar i Lovforslagets § 12, at den, der har foretaget den i § 2 foreskrevne Anmeldelse og derefter har erholdt samme indregistreret, erhverver derved en ubelukkende Ret til at forsyne Varer eller disses Indpakning med det for dem anmeldte Mærke. Den Paagjældende har altsaa ved at erholde sit Varemærke indregistreret erhvervet en ligefrem juridisk Ret, og dersom den skal tages fra ham igjen, forekommer det Flertallet, at dette kun bør ske ved Dom, men ikke paa saadan Maade, at det uden videre tillades Registratør at udslette Mærket, naar Registratør skulde komme til den Formening, at han i Grunden fra Først af burde have negtet det. Dette staar, som jeg tidligere har fremhævet, i Forbindelse med Endringsforslaget Nr. 8. Det kan være, at der kan foreligge en Feil fra Registratør, at han burde have sagt fra Først af til Anmelderen: Dette Mærke er allerede anmeldt af en Anden og indregistreret, jeg kan saaledes ikke indregistrere det, men maa negte Indregistreringen. Sige overfor et saadant Svær af Registratør, har Anmelderen den Besvielse, der omtales i § 6, at han kan besvære sig til Indenrigsministeren, og dersom han ikke finder sig tilfreds med Ministerens Afgjørelse, faae Spørgsmaalet afgjort ved Domstolene; men naar han først er kommen ind, synes den samme Ret at maatte gjælde for ham, at Spørgsmaalet, om han skal ud, atter kun kan afgjøres ved Domstole og ikke administrativt. Jeg betoner atter, at han ifølge Lovforslagets § 12 har erhvervet en bestemt juridisk Ret, som han er i Besiddelse af, og som kun kan fratjendes ham ved Dom og ikke ved nogen administrativ Foranstaltning hverken af Registratør eller af nogen anden administrativ Myndighed. Jeg kommer saa til Endringsforslaget under Nr. 12 af Udvalget til § 7, der gaar ud paa, at næst-